

Arrest

nr. 220 390 van 26 april 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. BOURRY
Steenakker 28
8940 WERVIK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat H. BOURRY verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 8 oktober 2015 en dient op 13 oktober 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 2 augustus 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 28 september 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en Hazara van etnische origine te zijn. U woonde tot voor uw vertrek uw hele leven in Bagh Zaghan in de provincie Wardak in het Hesa-e-Awal-e-Behsud district. U bent ongeletterd en u werkte als landbouwer en herder.

Uw vader zou spion zijn geweest voor de taliban. U weet niet wanneer en in welke omstandigheden hij overleden is. Uw broer, N. A. J. (...) verblijft sinds juni 2006 in België. Hij is gevlucht omdat de dorpelingen hem niet goed behandelden vanwege het werk dat jullie vader leverde voor de taliban. Op 16 juli 2012 werd uw zus door een onbekende gedood. Een aantal maanden later, eind 2012 overleed uw moeder.

In mei 2013 werd u gedwongen om bij de arbakis te gaan. U zegt dat arbakis de weg beveiligen in Jalrez en ook andere plekken waar veel Hazaras zijn. U zegt dat de Hazaras worden aangevallen door de Kuchis in Dehmirdad en in Behsud en op andere plekken. Maar volgens u zijn de Kuchis eigenlijk taliban die de Hazaras viseren. Om die reden beslisten de dorpsouderen dat de Hazaras bij de arbakis moeten gaan om hun volk te kunnen verdedigen. Ze beslisten dat er van elke familie één lid bij de arbakis moest gaan. Dit gold voor uw dorp en alle omliggende dorpen.

U werd meegenomen naar Dahane Abdella en in Seykha werd de kopie van uw taskara genomen. Diezelfde dag nog werd u naar Ismaelkhel gestuurd in Jalrez. U werd meegenomen naar een checkpoint waar u de kok moest helpen. U hielp de kok in de keuken en u moest ook om sigaretten gaan voor de mensen die aan het checkpoint werkten. De winkel was zo'n 20 minuten verwijderd van het checkpoint.

Op de zevende dag dat u bij de arbakis werkte, werd u door de commandant naar die winkel gestuurd. Het was 7.30 uur 's avonds toen u werd tegengehouden door gewapende mannen onder een brug. Ze spraken u eerst aan in Pashtou, erna in Dari en vroegen u wie u was en wat u daar deed. U vertelde dat u een boer was. Ze vroegen naar uw taskara. U had uw taskara bij en ook een kopie. De kopie hielden ze in en u mocht vertrekken. U reed 10 minuten verder tot bij een ander checkpoint van de politie, het waren geen arbakis.

U vertelde wat er gebeurd was en twintig minuten later brak een gevecht uit tussen de politieagenten en de mannen onder de brug. Waar precies weet u niet. U bleef er een nacht en de volgende ochtend vertrok u.

U verliet via Kampani het land en ging via Nimroz naar Iran. U verbleef er twee jaar in Aminabad waar u werkte als steenlegger. U vertrok naar Europa om uw broer te vinden en omdat u geen paspoort had, vreesde u voor deportatie of om naar Syrië gestuurd te worden.

U verliet Iran in juli 2015 en ging dan naar Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Duitsland om dan uiteindelijk op 8 oktober 2015 aan te komen in België. U vroeg asiel aan op 13 oktober 2015.

Ter staving van uw identiteit en uw asielrelaas legde u volgende documenten voor: eigen taskara, taskara's van vader en grootvader.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u

bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Zo stelt u vooreerst dat u, behalve uw tweejarig verblijf in Iran, uw hele leven in uw geboortedorp Bagh Zaghan hebt gewoond in de provincie Wardak. U verwijst naar uw district als 'Dahane Seya Sang' gedurende het hele gehoor terwijl het eigenlijk gaat over het Hesa-e-Awal-e-Behsud district (GV. CGVS, p. 3). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt bestaat er geen district in Wardak met de door u genoemde naam, Dahane Seya Sang. Bovendien komen de door u opgenoemde dorpen overeen met dorpen die zich in Hesa-e-Awal-e-Behsud bevinden (zie bijgevoegde info in het administratief dossier).

U kan vlot de omliggend dorpen van uw dorp opsommen. Maar wanneer wordt gevraagd naar andere specifieke informatie over uw land van herkomst, kunt u helemaal niets antwoorden. Dit is een duidelijke aanwijzing dat bepaalde informatie werd ingestudeerd m.b.t. uw afkomst. Zo kent u bijvoorbeeld noch het Afgaanse volkslied, noch de nationale feestdag en geen enkele Afgaanse voetballer of cricketspeler (CGVS, p.20-21). U heeft geen weet aanslagen, incidenten of grote gebeurtenissen in uw district of provincie. U weet niks van gevechten of conflicten met de taliban of met (inter)nationale troepen (p. 19-20). Nochtans wordt de provincie Wardak voortdurend geplaagd door geweld tussen de taliban, de overheid en internationale troepen (zie bijgevoegde informatie in het administratief dossier). Dat u nooit niks zou hebben opgepikt van grote incidenten in uw eigen streek en de ruime regio, zoals bijvoorbeeld Jalrez waar u naartoe werd gestuurd, lijkt onwaarschijnlijk.

U heeft bovendien geen weet van overstromingen of periodes van droogte. Nochtans hebben zich in Afghanistan en de provincie Wardak periodes van grote droogte voorgedaan, voornamelijk in 2011. Zowel de oogsten, het vee als de dagelijkse watervoorziening kwamen hierdoor in de problemen. Daarnaast waren er ook periodes waar er grote overstromingen waren. Zoals bijvoorbeeld in 2007 waarbij werd vastgesteld dat in Wardak voornamelijk landbouwers hierdoor werden getroffen (CGVS, p.8). Het is onwaarschijnlijk dat dergelijk ingrijpende natuurfenomenen (zie bijgevoegde info in het dossier) aan u zouden zijn voorbijgegaan gezien u beweert landbouwer te zijn.

Uw profiel van landbouwer wordt verder ontkracht door het feit dat u geen juiste info weet te verschaffen over de gewassen die u beweert te cultiveren. Opmerkelijk, aangezien dit uw enige vorm van inkomen was en uw dagelijkse bezigheid.

U zegt bijvoorbeeld over graan dat het gezaaid wordt eind april/mei en vervolgens begin september wordt geoogst. Uit de algemene informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat graan in Wardak wordt gezaaid van half februari tot begin april, en geoogst wordt tussen eind juni en eind juli. Bonen worden op hun beurt gezaaid van begin maart tot half april en geoogst tussen half juni en half juli. U verklaart opnieuw verkeerdelijk dat dit gewas wordt gezaaid in eind april/mei en geoogst in augustus of september (p. 5-6).

Aardappelen worden gezaaid tussen eind maart/begin mei en gerooid vanaf begin september tot half oktober. Volgens u worden ze echter in de maand april gezaaid en gerooid in juli. Gevraagd naar hoe men kan zien wanneer de aardappelen klaar zijn om geoogst te worden, zegt u: "aardappelen hebben een soort bloem die komt na vijf maanden" (p.7). In werkelijkheid is het zo dat men de aardappelen rooit als het loof afgestorven is. Pas twee weken nadat de plant uitgebloeid is (zo ook de bloem), kunnen de

aardappelen gerooid worden (zie bijgevoegde info in het administratief dossier). Dat u als landbouwer niet over deze cruciale kennis zou beschikken, is ongeloofwaardig.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Hesa-e-Awal-e-Behsud gelegen in de provincie Wardak. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Afghanistan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bovendien maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat uw familie betreft, kunt u amper info geven over uw kerngezin. Volgens wat uw moeder aan u vertelde, zou uw vader een spion geweest zijn voor de taliban. Hij zou lang geleden overleden zijn, maar over het wanneer, in welke omstandigheden en hoe dat gebeurd is, kunt u geen enkele informatie geven (GV, p. 9). Uw broer moest zelfs het land verlaten door de problematiek met uw vader. Maar ook hierover blijft u erg vaag.

Hetzelfde geldt voor de dood van uw zus in 2012. Uit uw verklaringen blijkt dat zij vermoord werd. U kan geen enkele info geven over de wijze waarop ze gestorven is nochtans bent u degene die haar gevonden heeft. U heeft geen enkele info over de ouders. De politie werd niet ingelicht en als u informatie vroeg bij de dorpsoudste, zou hij u geslagen hebben (p.10).

De door u aangehaalde gebeurtenissen die ertoe zouden geleid hebben dat u uw land van herkomst moest verlaten, kunnen niet overtuigen. Volgens uw verklaringen werd u door de ouderen naar de arbakis gestuurd om uw volk, de Hazaras, te gaan verdedigen tegen de Kuchis. Gevraagd naar de aard van het conflict tussen deze twee volkeren zegt u: "ik weet de hoofdreken niet maar ik denk dat ze bezittingen willen nemen van de mensen..." (p.22). Tegelijk beweert u dat de Kuchis eigenlijk gewoon taliban zijn die zich Kuchi noemen (p.13).

Rekeninghoudend met het feit dat uw familie er in het dorp eerder van beschuldigd werd samen te hebben gewerkt met de taliban, is het hoogst opmerkelijk dat net uw wordt uitgekozen om te gaan strijden tegen de taliban. Geconfronteerd met deze contradictie zegt u "ik weet niet waarom me ze bij de arbakis stuurden [...] ik denk dat ze me bij de arbakis stuurden om gedood te worden door de taliban in het gevecht" (p.15), een redenering die weinig steek houdt.

Over uw periode bij de arbakis heeft u opvallend weinig informatie. Bij Dienst Vreemdelingenzaken vertelt dat u gedurende twee weken op het checkpoint werkte (vragenlijst DVZ, p.3) terwijl u het tijdens het gehoor bij het CGVS heeft over een periode van één week. Toen u werd geconfronteerd met uw verschillende uitspraken zei u dat u dit niet gezegd heeft (p. 16). Opmerkelijk gezien u dit bij DVZ tot tweemaal toe herhaalt, wat ook uitsluit dat het om een verstrooidheid of verspreking zou gaan.

Dat u de dag van uw aanmelding meteen naar een checkpoint zou zijn gebracht in Ismaelkhel (Jalrez) en u er onmiddellijk aan de slag zou zijn gegaan in de keuken (p.15), is weinig waarschijnlijk. Bovendien kent u, behalve de naam van de commandant, geen enkele van de namen van uw collega's. Zelfs niet van de kok die uw directe leidinggevende was. Wat er precies aan het checkpoint werd gedaan, weet u vreemd genoeg niet (p.16).

Over het incident dat zich heeft afgespeeld, en ervoor gezorgd heeft dat u gevlucht bent, kunt u opnieuw slechts heel beperkt vertellen. U kunt niet zeggen waar het gevecht zich tussen de politie van het tweede checkpoint en de taliban zich heeft voorgedaan. U weet niet of er mensen gewond raakten of gearresteerd werden en u heeft geen idee hoeveel personen terug naar het checkpoint keerde van dat gevecht (p. 18). U kunt geen enkele persoon bij naam noemen die in het tweede checkpoint aanwezig was, ondanks het feit dat u er bleef overnachten en zij u hielpen ontsnappen.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden

in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 2 augustus 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiele motiveringsplicht.

In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Gelet op het gegeven dat de middelen op mekaar voortbouwen, worden ze samen besproken.

2.1.1. De verzoekende partij licht haar middelen als volgt toe:

“1.1 Het CGVS stelde:

[...]

Verwerende partij stelt dat er geen geloof kan worden gehecht aan het verblijf van verzoeker in Afghanistan. Zij houdt voor dat het district Hesa-e-Awal-e-Beshud niet de werkelijke streek van herkomst is.

Zij meent zulks af te leiden uit de verklaring van verzoeker waarbij hij gesteld zou hebben afkomstig te zijn van het district Dahane Seya Sang.

Dahane Seya Sang heeft evenwel betrekking op het districtshuis van het district Hesa-e-Awal-e-Beshud. Dat verzoeker zulks bedoelde kan worden afgeleid uit zijn antwoord op de vragen:

[...]

Indien verzoeker werkelijk van oordeel was dat Dahane Seyasan het district was en zijn huis in dat district lag, dan kan hij toch moeilijk de weg uitleggen naar een district waarin hij zich bevindt. Het is duidelijk dat hij de vraag verkeerd heeft geïnterpreteerd en van mening was dat er naar het districtshuis werd gevraagd.

Opgemerkt dient overigens dat verzoeker alle omringende dorpen van zijn geboortedorp Bagh Zaghan probleemloos kon situeren, alsook de plaatsen richting het districtshuis perfect kon opsommen. Zijn verklaringen kunnen worden vergeleken met de kaart van zijn district te vinden op <https://www.humanitarianresponse.info/sites/www.humanitarianresponse.info/files/Wardak.pdf> (stuk 4).

Het is duidelijk dat zulks geen ingestudeerde informatie kan zijn. Overigens dient nog te worden opgemerkt dat ook in de asielaanvraag van de broer van verzoeker, de heer N. A. J.[...], zich nog documenten bevinden als bewijs van verblijf van verzoeker in zijn district in 2011 (stuk 5)

De andere vragen van verwerende partij kunnen worden beschouwd als schoolse kennisvragen (zoals het Afghaans volkslied, nationale feestdag, namen van bekende Afghaanse sportlui, ...). Zulks zijn elementen die hij op school zou kunnen leren, doch verzoeker is analfabeet en ging slechts 6 maanden naar een madrassa. Hij werkte als landbouwer (stuk 6). Bovendien verliet hij zijn district niet, zodat incidenten of aanslagen in zijn provincie hem niet ter ore zijn gekomen.

Zulks geldt ook wat betreft de vragen over de periodes van overstromingen of droogtes in de provincie Wardak.

In het geboortedorp van verzoeker was er geen sprake van overstromingen in 2007 of van een grote droogte in 2011. Het dorp ligt immers tussen de bergen, zodat de klimatologisch omstandigheden in de provincie Wardak niet overal dezelfde zijn. Het lijkt dan ook aannemelijk dat de gewassen in het dorp van verzoeker geen hinder hebben ondervonden van hevige regenval of droogte.

Het document waarop verwerende partij zich baseert (stuk 5 in het administratief dossier), stelt overigens enkel dat er de provincie Wardak in mei 2008 sprake was van een overstroming in diverse gebieden (en dus niet alle gebieden). Bovendien verduidelijkt het artikel dat de overstroming in Wardak de gewassen beschadigde in de districten Maidan Shar, Chak en Nurk. Er wordt derhalve geen melding gemaakt van het district Hesa-e-Awal-e-Beshud.

Met betrekking tot eind juli 2013 spreekt men enkel van een overstroming door hevig regenval in het centrum van Maidan Wardak district. Weerom maakt men geen melding van het district Hesa-e-Awal-e-Beshud.

Het is dan ook geenszins aangetoond dat verzoeker niet de waarheid heeft gesproken wanneer hij stelt dat men in zijn regio geen problemen heeft ondervonden van overstroming of droogte. Het gevoerde onderzoek van verwerende partij is duidelijk onvoldoende.

1.2 Verder:

[...]

Wat betreft het profiel van landbouwer houdt verwerende partij voor dat verzoeker geen juiste info zou hebben gegeven over de gewassen die hij cultiveerde.

Verwerende partij vroeg wanneer er graan, bonen en aardappelen geplant/gezaaid worden en wanneer deze geoogst worden. Zij stelt dat verzoeker deze periodes foutief heeft opgesomd.

Nochtans kan weerom gewezen worden op de geografische en klimatologische verschillen in de provincie Wardak (met verschillende heel warme en koudere gebieden in de provincie), zodat niet overal op hetzelfde ogenblik groenten mogen worden gezaaid of kunnen geoogst worden.

Verwerende partij houdt voor dat de maanden die verzoeker gegeven heeft foutief zijn, terwijl het document waarnaar verwerende partij verwijst in het administratief dossier louter betrekking heeft op het district 'Midaan Sharhr' (wellicht wordt Maidan Shar bedoeld) en niet op het district van waar verzoeker afkomstig is.

Verzoeker is steeds landbouwer geweest, zodat zijn kennis over het zaaien en oogsten van planten moeilijk in twijfel kan worden getrokken.

Het wordt algemeen aanvaard dat om geloofwaardig te zijn de afgelegde verklaringen niet in strijd mogen zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan dan ook worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, X).

In casu is er geen reden om te twifelen aan de afkomst van verzoeker uit de district Hesa-e-Awal-e-Beshud. De informatie van verwerende partij heeft onvoldoende betrekking op het district waar verzoeker van afkomstig is, om de herkomst van verzoeker op grond daarvan in twijfel te kunnen trekken.

1.3 Tot slot:

[...]

Tot slot trekt verwerende partij ook de gebeurtenissen in twijfel die er toe geleid hebben dat verzoeker zijn land van herkomst verliet.

Verwerende partij houdt voor de verzoeker weinig details kan geven over de Arbakis of over de checkpoint in Ismaelkhel en over het incident waardoor verzoeker is moeten vluchten. Details zoals namen van collega's met wie hij een week werkte, zijn makkelijk te vergeten. Er dient immers rekening gehouden te worden met het feit dat de problemen in 2013 plaatsvonden en er derhalve reeds 4 jaar voorbij was gegaan vooraleer verzoeker werd gehoord op het CGVS.

Bovendien is duidelijk dat verzoeker niet heeft deelgenomen aan het gevecht tussen de politie en de taliban. Verzoeker weet dus niet of er mensen gearresteerd waren of gewond. Verzoeker is de dag nadien onmiddellijk gevlucht en hij was niet op de hoogte van de gevolgen van het gevecht tussen politie en taliban.

Verwerende partij schuift al te eenvoudig het relaas van verzoeker opzij zonder rekening te houden met de specifieke omstandigheden waarin verzoeker zich bevond en het tijdsverloop sinds de gebeurtenissen en het gehoor op het CGVS."

En

"Verwerende partij schreef in de bestreden beslissing omtrent de subsidiaire bescherming:

[...]

Verwerende partij houdt voor dat verzoeker niet de waarheid heeft verteld over zijn verblijfplaats in Afghanistan en verwijt verzoeker een gebrek aan medewerking.

Verzoeker is nochtans met absolute zekerheid afkomstig van de provincie Wardak en vertrok in 2013 naar Iran, alwaar hij niet in de mogelijkheid was om een verblijfsdocument te bekomen.

Verzoeker verwijst naar de documenten die werden voorgelegd door de broer van verzoeker in het kader van diens asielprocedure (stuk 5).

Het betreft enerzijds een bevestiging van de verblijfplaats van de familie (waaronder verzoeker) van het districtshuis en de bevestiging van de dorpsoudsten (in september/oktober 2011), alsook foto's van verzoeker met zijn moeder en zus in Afghanistan.

Aldus kan niet worden betwijfeld dat verzoeker in 2011 in het district woonde. Op 16.07.2012 werd zijn zus vermoord en enkele maanden later overleed ook zijn moeder. Na zijn problemen verliet verzoeker zijn land om te vluchten naar Iran.

Gelet op de afkomst van verzoeker uit Wardak, moet worden aangenomen dat hij minstens in aanmerking moet komen voor subsidiaire bescherming.

Het doel van het statuut van subsidiaire bescherming bestaat er immers in personen te beschermen die in geval van terugkeer naar hun herkomstland een "reëel risico op ernstige schade" zouden lopen (waartegen zij geen bescherming van het herkomstland kunnen of willen vragen).

De info gevoegd aan het administratief dossier is duidelijk met betrekking tot de veiligheidssituatie in Wardak (EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation, p. 60)."

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden

gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3. Onderzoek van de aanvraag tot internationale bescherming

2.3.1. Aangaande de vluchtelingenstatus

De verzoekende partij verklaart geboren te Bagh Zaghan in de provincie Maidan Wardak, en aldaar heel haar leven te hebben gewoond. Ze stelt dat ze Hazara is. De verzoekende partij stelt dat ze ongeletterd is en als landbouwer en herder werkte. De verzoekende partij verklaart dat haar vader spion geweest is voor de taliban, maar hij is ondertussen overleden. De verzoekende partij weet niet in welke omstandigheden en wanneer haar vader overleden is. De verzoekende partij stelt dat haar broer sinds juni 2006 in België verblijft omdat hij gevlucht was daar de dorpingen hem niet goed behandelden vanwege het werk van hun vader. De verzoekende partij verklaart dat haar zus op 16 juli 2012 door een onbekende gedood werd. Volgens de verklaringen van de verzoekende partij overleed haar moeder een aantal maanden later, eind 2012. De verzoekende partij vervolgt dat ze in mei 2013 werd gedwongen om bij de arbakis te gaan. Ze stelt dat de arbakis de weg beveiligen in Jalrez en ook op andere plekken waar veel Hazara zijn. Voorts verklaart de verzoekende partij dat de Hazaras aangevallen worden door de Kuchis in Dehmirdad, in Bahsud en op andere plekken. De verzoekende partij meent dat de Kuchis in feite taliban zijn die de Hazara viseren. Daarom beslisten de dorpsoudsten volgens de verzoekende partij dat de Hazaras de arbakis dienden te vervoegen zodat ze hun volk konden beschermen. De verzoekende partij verklaart dat de dorpsoudsten beslist hadden dat van elke familie één persoon de arbakis diende te vervoegen. Dit gold voor zowel verzoekers dorp als voor de omliggende dorpen. De verzoekende partij vervolgt dat zij ten gevolge van deze beslissing werd meegenomen naar Dahane Abdella en in Seykha werd een kopie van haar taskara genomen. Diezelfde dag werd de verzoekende partij naar Ismaelkhel in Jalrez gestuurd. De verzoekende partij stelt dat ze aldaar in een checkpoint de kok diende te helpen. De verzoekende partij stelt ook dat ze sigaretten diende te kopen voor de mensen die aan de checkpoint werkten. De winkel waar de verzoekende partij de sigaretten kocht was 20 min verwijderd van de checkpoint. Ze verklaart dat ze op de zevende dag dat zij de bij de arbakis werkte door de commandant naar de winkel werd gestuurd. Het was half acht toen de verzoekende partij door gewapende mannen onder een brug werd tegengehouden. Ze zouden de verzoekende partij eerst in het Pashtou hebben aangesproken, en erna in het Dari. Ze vroegen wie de verzoekende partij was en was ze daar deed. De verzoekende partij zou geantwoord hebben dat ze een boer was. Deze mannen hebben dan de taskara van de verzoekende partij gevraagd. De verzoekende partij zou zowel haar taskara als de kopie van haar taskara hebben getoond. De mannen hebben de kopie van verzoekers taskara bijgehouden en de verzoekende partij mocht vertrekken. De verzoekende partij reed dan tien minuten verder tot bij een checkpoint van de politie. Daar vertelde de verzoekende partij wat er gebeurd was. Twintig minuten later zou er een gevecht geweest zijn tussen de politieagenten en de mannen onder de brug. De verzoekende partij verklaart dat ze de volgende ochtend gevlucht is. De verzoekende partij zou via Kampani het land verlaten hebben en zou via Nimroz naar Iran gereisd zijn. De

verzoekende partij stelt dat ze twee jaar in Aminabad werkte als steenlegger. In 2015 verliet de verzoekende partij Iran om haar broer in Europa te zoeken en omdat ze vreesde naar Iran gestuurd te worden.

In casu hecht de verwerende partij geen geloof aan verzoekers voorgehouden herkomst uit het dorp Bagh Zaghan gelegen in het district Hesa-e-Awal-e- Behsud in de provincie Maidan Wardak, zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing. Evenmin wordt geloof gehecht aan verzoekers profiel van landbouwer.

De Raad beklemtoont dat het bepalen van de werkelijke herkomst van belang is wanneer deze streek de plaats is waar de verzoeker om internationale bescherming de bron van zijn vrees situeert. Het is dan immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zullen worden onderzocht.

De juridische en materiële situatie van de verzoeker om internationale bescherming kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal hij desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoon. Indien de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad van oordeel zijn dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van het verzoek ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het hen toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten. Indien commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad van oordeel zijn dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kunnen overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens hun plicht om de redenen die hen tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Indien de verzoeker verklaringen aflegt waaruit moet worden geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit de streek die hij voorhoudt te zijn ontvlucht en waar hij de bron van zijn vrees situeert, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk.

In casu heeft de verzoekende partij voor het nemen van de bestreden beslissing haar taskara, de taskara van haar vader en grootvader toegevoegd.

De Raad merkt op dat een taskara een identiteitsdocument betreft dat een begin van bewijs kan vormen met betrekking tot de identiteit en herkomst van de verzoekende partij, met die precisering dat de geboorteplaats niet steeds de regio van herkomst vormt. De taskara van verzoekers vader en grootvader hebben geen betrekking op de verzoekende partij. Evenmin is het bewijs dat de

geboorteplaats van de verzoekende partij nog steeds haar regio van herkomst was op het ogenblik dat de verzoekende partij Afghanistan verlaten heeft. Voorts wijst de Raad erop dat uit objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten (kunnen) worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die uitgaan van de overheid als voor documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de relevante elementen van verzoekers relaas aan te tonen. Bijgevolg moet de taskara steeds worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen van de verzoekende partij, die de daarin vervatte gegevens moeten ondersteunen.

Omwille van de relatieve bewijswaarde ervan, volstaan voormelde documenten op zich niet om in deze stand van zaken de relevante elementen van verzoekers vluchtrelaas geloofwaardig te bevinden en zijn verzoek om internationale bescherming te beoordelen. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van de verzoekende partij voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van haar verzoek, in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

Aangezien de verzoekende partij verklaart te zijn geboren in het dorp Bagh Zaghan gelegen in het district Hesa-e-Awal-e- Behsud in de provincie Maidan Wardak, en daar heel haar leven te hebben gewoond tot haar vlucht uit haar land van herkomst, kan van haar redelijkerwijze worden verwacht dat zij over informatie beschikt waaruit kan blijken dat zij aldaar daadwerkelijk heeft verbleven tot halverwege 2013. Het jaar waar de verzoekende partij volgens haar verklaringen Afghanistan verlaten heeft om naar Iran te gaan. Ook al wordt van de verzoekende partij niet verwacht dat zij over alle maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Afghanistan, en meer in het bijzonder haar beweerde regio van herkomst, een gedetailleerde kennis bezit, zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat de verzoekende partij haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat de verzoekende partij ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die de verzoekende partij konden toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met de maatschappelijke en (socio-)politieke omgeving.

De Raad meent dat *in casu* te weinig elementen voor handen zijn om het profiel van landbouwer van de verzoekende partij in vraag te stellen. Ten eerste heeft de oogstkalender die voorligt betrekking op de activiteiten in het district Midaan Shahr gelegen in de provincie Wardak. De verwerende partij brengt geen informatie bij waaruit blijkt dat deze oogstkalender eveneens betrekking heeft op district Hesa-e-Awal-e- Behsud in de provincie Maidan Wardak. Dit klemt des te meer nu beide districten in de provincie Wardak niet aan mekaar grenzen. Evenmin blijkt dat uit de stukken van het administratief dossier dat beide districten dezelfde klimatologische omstandigheden hebben. Voorts betwist de verwerende partij het profiel van de verzoekende partij op basis van het gegeven dat de verzoekende partij verkeerdelijk antwoordt op de vraag wanneer men kan zien wanneer aardappelen kunnen geoogst worden. Het is inderdaad zo dat de verzoekende partij niet preciseert dat de aardappelen geoogst worden na de bloei en dit ten laatste een tweetal weken na de loofsterfte. Op zich is dit antwoord niet doorslaggevend daar de verzoekende partij aangeeft dat ze aan de bloem die op de aardappelen bloeit ziet wanneer de aardappelen mogen geoogst worden. Voorts wijst de Raad erop dat de verzoekende partij aangeeft hoeveel ser aardappelen ze oogsten. Het administratief dossier bevat echter geen informatie hieromtrent, waardoor de Raad niet kan nagaan of deze informatie van de verzoekende partij correct is. Hetzelfde geldt voor de ziekten die het graan kan krijgen (gehoorverslag, p. 7). Uit het gehoorverslag blijkt ook dat de verzoekende partij ook kan aangegeven hoe de gronden geïrrigeerd worden. De verzoekende partij haalt ook aan dat zij voor de schapen van het dorp diende te zorgen, maar daar heeft de verwerende partij geen verdere vragen over gesteld.

Uit het gehoorverslag blijkt inderdaad dat de verzoekende partij verklaard heeft dat toen zij daar was, ze nooit overstromingen of droogte gezien heeft, maar wel dat het veel sneeuwt in de winter. Met betrekking tot voormelde verklaringen stelt de verwerende partij dat: *“U heeft bovendien geen weet van overstromingen of periodes van droogte. Nochtans hebben zich in Afghanistan en de provincie Wardak periodes van grote droogte voorgedaan, voornamelijk in 2011. Zowel de oogsten, het vee als de dagelijkse watervoorziening kwamen hierdoor in de problemen. Daarnaast waren er ook periodes waar er grote overstromingen waren. Zoals bijvoorbeeld in 2007 waarbij werd vastgesteld dat in Wardak voornamelijk landbouwers hierdoor werden getroffen (CGVS, p.8). Het is onwaarschijnlijk dat dergelijk ingrijpende natuurfenomenen (zie bijgevoegde info in het dossier) aan u zouden zijn*

voorbijgegaan gezien u beweert landbouwer te zijn.” Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat:

- Het artikel *“Afghanistan: three million people are affected by drought”* van 5 oktober 2011 en het artikel *“severe drought hits Afghanistan”* van 6 oktober 2011, hebben niet specifiek betrekking op de regio van de verzoekende partij. Het artikel maakt melding van het gegeven dat 14 provincies getroffen zijn door de droogte. Voornamelijk de personen in Ghor, Daikundi, Bamyan en delen van Badakshan zullen door de droogte getroffen worden.
- Het artikel *“Heavy rains bring flooding to centre and southwest”* van 8 mei 2005, geeft enkel aan dat er in de provincie Wardak in mei 2008 sprake was van een overstroming in diverse gebieden (en dus niet alle gebieden). Bovendien verduidelijkt het artikel dat de overstroming in Wardak de gewassen beschadigde in de districten Maidan Shar, Chak en Nurk. Er wordt derhalve geen melding gemaakt van het district Hesa-e-Awal-e-Beshud.
- Het artikel *“rains trigger floods in Kunar, Wardak”*, van 31 juli 2013 spreekt enkel van een overstroming door hevige regenval in het centrum van Maidan Wardak district. Ook geeft het artikel aan dat de gewassen vooral getroffen werden in het district Syedabad. Weerom maakt men geen melding van het district Hesa-e-Awal-e-Beshud. Daarenboven grenst het district Syedabad ook niet aan het district van de verzoekende partij.
- Uit de kaart van OCHA die betrekking heeft op de periode van 27 juli tot 7 augustus 2010 blijkt dat het district van de verzoekende partij door overstromingen getroffen werd.

In haar verzoekschrift betoogt de verzoekende partij terecht dat het onderzoek van de verwerende partij onvoldoende is, om te stellen dat de verklaringen van de verzoekende partij omtrent de droogte en overstromingen foutief zijn. Uit slechts één document blijkt dat de regio van de verzoekende partij getroffen werd door overstromingen, maar dit op zich onvoldoende om de herkomst van de verzoekende partij in vraag te stellen. Immers blijkt uit dit document niet wat de precieze impact was van de overstromingen in de regio van de verzoekende partij. Er wordt niet aangegeven of de gewassen en/of het vee getroffen werd.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij in haar verzoekschrift betoogt, kan op basis van haar antwoorden tijdens het gehoor niet afgeleid worden dat telkens zij Dahane Seya Sang antwoordde zei doelde op het districtscentrum van het district Hesa-e-Awal-e-Beshud. In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld dat: *“U verwijst naar uw district als ‘Dahane Seya Sang’ gedurende het hele gehoor terwijl het eigenlijk gaat over het Hesa-e-Awal-e-Beshud district (GV. CGVS, p. 3). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt bestaat er geen district in Wardak met de door u genoemde naam, Dahane Seya Sang. Bovendien komen de door u opgenoemde dorpen overeen met dorpen die zich in Hesa-e-Awal-e-Beshud bevinden (zie bijgevoegde info in het administratief dossier).”* Samen met de verwerende partij stelt de Raad vast dat de verzoekende partij steeds melding maakt van het district “Dahane Seya Sang” in plaats van “Hesa-e-Awal-e-Beshud”. Wanneer haar de vraag gesteld wordt waar ze geboren werd, antwoordt de verzoekende partij *“in Bagh Zaghan, Maidan Wardak provincie en Dahane Seya Sang district”* (gehoorverslag, p.3). Op de vraag waar haar dorp ligt, stelt de verzoekende partij dat: *“ons dorp is BZ en het district is Dahane Seya Sang.”* (gehoorverslag, p.4). Op de vraag waar in Afghanistan de verzoekende partij haar district situeert stelt de verzoekende partij dat: *“in Wardak en Dahane Say Sang.”* (gehoorverslag, p.4). Zoals in de bestreden beslissing wordt vastgesteld is het inderdaad zo dat de verzoekende partij de omliggende dorpen kan opsommen. Voorts blijkt uit het gehoorverslag dat de verzoekende partij haar dorp kan omschrijven (gehoorverslag p.5). De verzoekende partij kan ook aangegeven waar de hoofdweg aangeeft en preciseert dat haar dorp enkel een aardenweg heeft (gehoorverslag p.5). De verzoekende partij geeft ook aan dat er weinig auto's zijn in haar dorp. Om afstanden aan te geven tussen plaatsen vermeldt de verzoekende partij dit ook telkens in wandeltijden. Het administratief dossier bevat echter geen informatie om dit na te gaan. Voorts verklaart de verzoekende partij ook wanneer het sneeuwt en wat de zomermaanden zijn (gehoorverslag p.8). Het administratief dossier bevat hieromtrent geen informatie, waardoor de Raad niet kan nagaan of deze verklaringen van de verzoekende partij correct zijn. Ook verklaart de verzoekende partij dat er scholen zijn in haar regio (gehoorverslag p. 12). Wederom bevat het administratief dossier geen informatie hierover. Ook geeft de verzoekende partij aan dat er een kliniek is in haar regio en geeft ze de naam ervan (gehoorverslag, p. 20). Daar het administratief dossier hierover geen informatie bevat kan de Raad niet nagaan of de verklaringen van de verzoekende partij hieromtrent correct zijn.

Voorts wordt tijdens het gehoor ook gepolst naar de kennis van de verzoekende partij omtrent recente gebeurtenissen in haar regio van herkomst. Het is inderdaad zo dat de verzoekende partij antwoordt *“ik weet enkel van de aanslagen op Hazaras in Dehemirad, ik weet niet over andere conflicten.”* Voorts geeft de verzoekende partij aan dat ze geen weet heeft van incidenten met de taliban, daar ze altijd in

Dahemirdad in de naam van de Kuchis vechten. Ook geeft de verzoekende partij aan dat ze het leger niet kon zien, *“dus hoe kon ik internationale troepen zien.”* (gehoorverslag p.19-20). In de bestreden beslissing wordt gesteld dat: *“Nochtans wordt de provincie Wardak voortdurend geplaagd door geweld tussen de taliban, de overheid en internationale troepen (zie bijgevoegde informatie in het administratief dossier). Dat u nooit niks zou hebben opgepikt van grote incidenten in uw eigen streek en de ruime regio, zoals bijvoorbeeld Jalrez waar u naartoe werd gestuurd, lijkt onwaarschijnlijk.”* In het administratief dossier voegt de verwerende partij volgende informatie toe:

- twee artikelen van 11 maart 2013 omtrent de aanval van een Afghaanse politieman op US special forces and Afghan officers in een compound gelegen te Jalrez district.
- Een artikel van 23 november 2012 omtrent een bomauto nabij een politiebureau in Maidan Shar.
- Een artikel van 24 februari 2013 waaruit blijkt dat de Afghaanse overheid beslist heeft dat de Elite US Troops de provincie dienden te verlaten.

In tegenstelling tot wat de verwerende partij motiveert blijkt uit de stukken van het administratief dossier niet dat de provincie Maidan Wardak voortdurend geplaagd wordt door geweld tussen de taliban, de overheid en internationale troepen. Uit het artikel van 24 februari 2013 blijkt wel dat de provincie Maidan Wardak van belang is om Kaboel vrij te stellen van taliban en dat de US Elite troops hierbij geholpen hebben. Echter blijkt uit de stukken van het administratief dossier eveneens dat het district van de verzoekende partij verder gelegen is in de provincie Maidan Wardak en niet grenst aan de Kaboel provincie. Op basis van verzoekers verklaringen, die niet door de verwerende partij weerlegd wordt, blijkt voorts dat het dorp van de verzoekende partij hoger gelegen is. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt niet dat in de regio van de verzoekende partij een (grote) aanwezigheid was van internationale troepen. Tijdens het gehoor werd ook nooit gevraagd naar de informatiebronnen van de verzoekende partij, of zij elektriciteit had, of er een radio of TV was in het dorp, waardoor de Raad niet kan nagaan of van de verzoekende partij redelijkerwijze kan verwacht worden dat zij hiervan op de hoogte was gelet op haar profiel. Voorts bevat het administratief dossier slechts informatie over een veiligheidsincident in het district Jalrez en een ander in Maidan Sharh. Het administratief dossier bevat geen informatie omtrent veiligheidsincidenten in het district Hesa-e-Awal-e-Behsud, alwaar het dorp van de verzoekende partij ligt. De verwijzing naar slechts 2 veiligheidsincidenten, die bovendien niet hebben plaatsgevonden in het district van de verzoekende partij is onvoldoende om de recente herkomst van de verzoekende partij uit voormeld district in vraag te stellen. Des te meer omdat de verklaringen van de verzoekende partij omtrent de aanslagen op Hazaras in Dehemirad niet nader kunnen worden onderzocht, gelet op het ontbreken van informatie hieromtrent in het administratief dossier. De verzoekende partij kent ook niet de naam van de talibancommandant in haar regio, maar het dossier bevat evenmin informatie hierover.

Voorts is het inderdaad zo dat de verzoekende partij noch het volkslied of de onafhankelijkheidsdag van Afghanistan kent, maar daarentegen geeft de verzoekende partij de naam van de huidige president van Afghanistan en beschrijft zij 100 Afghani. Het administratief dossier bevat hier geen informatie over waardoor de Raad de correctheid van verzoekers verklaringen niet kan nagaan. Het gegeven dat de verzoekende partij geen namen kan geven van Afghaanse sportlui of wie de Afghan Star gewonnen heeft, is op zich onvoldoende om de herkomst van de verzoekende partij in vraag te stellen.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met alle verklaringen van de verzoekende partij rekening heeft gehouden in zijn oordeel aangaande de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden herkomst uit het dorp Bagh Zaghan gelegen in het district Hesa-e-Awal-e-Behsud. Voorts blijkt ook dat de verwerende partij geen zorgvuldig onderzoek gevoerd heeft naar de overstromingen en de veiligheidsincidenten in de regio van herkomst van de verzoekende partij. Het rechtsplegingsdossier bevat onvoldoende informatie op basis waarvan de Raad de correctheid van verzoekers verklaringen in het kader van onderhavig beroep zou kunnen nagaan. Op grond van de in de bestreden beslissing weerhouden motieven kan de Raad, gelet op de vereiste van een zorgvuldige afweging van alle relevante elementen, zich niet uitspreken over de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden herkomst.

De overige motieven van de bestreden beslissing en de overige argumenten in het verzoekschrift volstaan op zich niet om te oordelen over de vluchtelingenstatus en de nood aan subsidiaire bescherming. De Raad wijst erop dat het bewijs van identiteit, nationaliteit en herkomst een essentieel element is in de procedure om internationale bescherming.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus

aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 september 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend negentien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS